

"Sense la dona no hi ha harmonia"

Dv, 10/02/2017 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dijous 9 de febrer de 2017*

Francesc fa la seva reflexió sobre la creació que ens proposa, en aquests dies, les lectures del llibre del Gènesi. El Senyor havia format tot tipus d'animals, però l'home no hi trobava en ells una companyia, "estava sol". Llavors el Senyor li tragué una costella i va fer la dona que l'home la reconegué com carn de la seva carn.

"Però abans de veure-la -diu el papa- l'ha somniat": "per entendre una dona -diu el papa- cal somiar-la abans", diu Francesc.

Sense la dona, no hi ha harmonia

"Moltes vegades, quan parlem de les dones", en parlem d'una manera funcional: "la dona hi és per fer això", assenyala el Papa. En canvi la dona aporta una riquesa que l'home no té, la dona porta harmonia al que s'ha creat:

"Quan no hi ha la dona, hi manca l'harmonia. Nosaltres diem, en parlar: aquesta és una societat amb una forta actitud masculina, així oi? Hi manca la dona. 'Sí, sí: la dona hi és per rentar els plats, per fer...'. No, no, no: la dona hi és per portar harmonia. Sense la dona no hi ha harmonia. No són iguals, no és un superior a l'altra: no. Només que l'home no porta harmonia: és ella. És ella que porta aquella harmonia que ens ensenya a acariciar, a estimar amb tendresa i que fa del món una cosa bella".

Explotar les persones és un crim, explotar una dona ho és encara més, es destruir l'harmonia

L'homilia de Francesc, per tant es desenvolupa a través de tres etapes: la solitud de l'home, el somni i, en tercer lloc, el destí de tots dos a ser "una sola carn". I el Papa posa un exemple concret. Explica quan en una audiència, mentre saludava la gent, va preguntar a una parella que celebrava el 60è aniversari del casament: "Qui de vosaltres ha tingut més paciència?":

"I ells que em miraven, s'han mirat als ulls -no oblidat mai aquells ulls, eh?- llavors s'han girat a mi i m'han dit, tos dos alhora: 'Estem enamorats'. Després de 60 anys, això significa una sola carn. I això és el que porta a la dona: la capacitat d'enamorar-se. L'harmonia al món. Moltes vegades, sentim: 'No, cal que en aquesta societat, en aquesta institució, que hi hagi una dona perquè faci això, faci aquestes coses ...'. No, no, no, no: la funcionalitat no és la finalitat de la dona. És cert que la dona ha de fer coses, i fa -com tots nosaltres- coses. La finalitat de la dona és fer l'harmonia, i sense la dona no hi ha harmonia en el món. Explotar les persones és un crim de la humanitat: és cert. Però explotar una dona ho és encara més: es destruir l'harmonia que Déu ha volgut donar al món. És destruir". Explotar una dona és no sols "un crim", sinó que és "destruir l'harmonia", reitera Francesc que també es refereix a l'Evangeli d'avui a on es parla de la dona siro-fenícia.

Déu ha creat la dona perquè tots tinguéssim una mare

El Papa conclou amb una nota personal:

"Aquest és el gran do de Déu: ens ha donat la dona. I en l'Evangeli, hem sentit del que una dona és capaç, eh? És coratjosa, aquella, eh? Ha tirat endavant amb coratge. Però ho és encara més, ho és encara més: la dona és l'harmonia, és la poesia, és la bellesa. Sense ella, el món no seria tan bell, no seria harmònic. I a mi m'agrada pensar -però això és una cosa personal- que Déu ha creat la dona perquè tots tinguéssim una mare".

Traducció: Pere Prat —Catalunya Religió